

skal være forsikret, medens han skal være det, naar han arbejder i samme Højde paa et Hus, som skal have f. Eks. fem Etager. Det er dog klart, at det ikke kan være farligere at arbejde i den nederste Etage af et Hus, der skal have fem Etager, end paa et Hus, som kun skal have een Etage. De ville heller ikke kunne forstaa, at naar en Mand, som er beskæftiget med at hvide Loftet i et Køkken, falder ned af Stigen og brækker et Ben, er han ikke forsikret, hvis det er i et etages Hus, medens han er forsikret, hvis det er i Stueetagen i et fem etages Hus. Hvor skulde nogen kunde forstaa en saadan Bestemmelse? Hele denne Bestemmelse om Huse med mere end en Etage og Tagkvist er i sig selv saa uklar, at jeg ikke tror, at ret mange af de Mennesker, som have med Bygningssager at gøre, ville kunne forstaa, hvad der menes dermed. Hvis der f. Eks. er to Tagkviste, kan man spørge, om det saa indgaar under Loven; det maa jo forudsættes, at jo flere Kviste der er, desto farligere er Arbejdet. I det hele taget er der sikkert med Ordet Tagkvist ment noget, som ellers udtrykkes paa en anden Maade, nemlig en Etage, der mures til midt paa Bygningen, som man ofte finder det paa Landet, i Provinsbyerne og paa de kjøbenhavnske Villaer, men det er ikke det, som almindelige Mennesker forstaa ved en Tagkvist. Jeg vilde derfor gerne spørge, om Bygningen indgaar under Loven, naar den ikke har en Tagkvist, men den ene Ende af Bygningen gaar op i fuld Etages Højde med Tag over. Arbejdet der er jo ikke farligere end ved den Kvist, der er anbragt paa Midten. Man kan ogsaa tænke sig Huse, byggede paa et skraat Terrain, saaledes, at der i den ene Ende er een Etage og i den anden Ende to Etager. Skal saa det hele behandles som en Etage eller to Etager? Det vil altid være vanskeligt at afgøre og vække Tvivl hos dem, som skulle afgøre, om han er forsikret eller ikke.

Mit Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa, at Ordet „Anlæg“ ændres til „Vedligeholdelse“. Jeg tror, at „Bygning“ og „Anlæg“ af Jærnbaner, Sporveje, Veje osv. betyder det samme, saa at Ordet „Anlæg“ vist uden Skade kan gaa ud, og dernæst forekommer det mig rimeligt, at Arbejdet ved Vedligeholdelsen af disse Ting medtages lige saa vel som ved Bygningsarbejder. — I Punkt 6 har jeg under Nr. 7 foreslaaet den Ændring, at der efter „Vandbygnings“ indsættes „Udgravnings“. Derunder kunde saa Mergelgravning, Brøndgravning og andre Udgravningsarbejder

falde. Jeg har kun tænkt paa Arbejder af større Udstrækning, Udgravning og Bygning af Fundamenter og den Slags Ting, ikke paa saadanne Tilfælde, som at en Mand skal plante et Træ eller stikke lidt Jord bort for Vandafløb. Meningen er, at det kun skal være, hvad man virkelig kan kalde Udgravningsarbejder, nærmest det, som Englænderne kalde engineer-Arbejde. — Under Nr. 8 har jeg til Punkt 6 stillet Forslag om, at „Istandsættelse“ ændres til „Vedligeholdelse“. Jeg tror, at det maa have været Meningen, at man vilde udtrykke ikke blot en større Istandsættelse, som sker en enkelt Gang, men ogsaa den daglige Vedligeholdelse. — Til Post. 7 har jeg foreslaaet at tilføje „samt Postholden“ efter „Omnibusdrift“. Jeg tror nemlig, at det ofte er Tilfældet, at den samme Kusk, som kører en Omnibus, næste Dag kører Diligencen, og jeg synes, det er urimeligt, at han skal være assureret, naar han kører Omnibussen, men ikke være det, naar han kører Diligencen. Jeg tillægger det for Resten ikke stor Betydning, men jeg synes dog, det laa saa nær, saa meget mere som man ved, at vistnok endogsaa de samme Vogne bruges snart som Omnibusser, snart som Diligencer. — Den Bestemmelse, at Betjeningen af Jærnbane-, Sporvejs- og Omnibusdrift kommer ind under Loven, er jo en ret betydelig Sag. Der kunde være Tvivl om, hvad der egentlig menes med „Betjening af“ Jærnbaner, og om alle de, der fungere ved Jærnbanen, komme ind derunder. At Lokomotivførere og Fyrbødere, som jo absolut ere ansatte ved den teknisk-mekaniske Del, komme ind der under, kan ikke være tvivlsomt, men om Konduktørerne gøre det, kan der maaske rejses Tvivl om. Jeg mener nu, at de bør være med, og at det er Meningen, vil vistnok ogsaa blive udtalt saa vel af den højtærede Minister som af de meget ærede Medlemmer, der have været Medlemmer af det tidligere Udvalg. Det er jo for Resten en meget stor Historie. Det er omtrent 10,000 Mennesker, som der her er Tale om, saa det vil blive en stor Byrde ogsaa for Staten. Jeg antager imidlertid, at ogsaa det er overvejet i Udvalget i sin Tid. Naar det omfatter ca. 10,000 Mennesker, vil det komme til at dreje sig om mellem 200,000 og ¼ Mill. Kr., som for Fremtiden vil komme til at tynges paa Statsbanernes Budget. For Resten ere Jærnbanefolkene allerede forsikrede. De ulykkesforsikre sig privat for 1000 Kr. for Død og 2000 Kr. for Invaliditet. Det ville de nu blive fri for og ville